

mellem Rigsdagens Medlemmer, snart klart, at der var en almindelig Stemning for, at der i hvert Fald burde overbringes Hans Majestæt en Adresse, og at der burde gjøres Udkaft til en ny. Efter Samraad med Medlemmer af det andet Thing og med en stor Deel Medlemmer af denne Forsamling er det Adresseudkaft blevet udarbejdet, som jeg herved tillader mig at anbefale til Forsamlingen.

Hvad Adressens Indhold angaaer, antager jeg det ikke fornødent at udtale mig videre; jeg haaber, at det er saa klart og tydeligt, at det kan tale for sig selv. Med Hensyn til de stillede Ændringsforslag, hvoraf det ene nylig er kommet mig ihænde, har jeg ikke havt Leilighed til at konferere med de øvrige Forslagsstillere, og jeg skal indskrænke mig til at sige, at jeg for mit eget Vedkommende ikke finder Anledning til at gaae ind paa dem, eller paa en Diskussion angaaende dem, og det saameget mindre, som en Adresse i den foreliggende Form iaften er bleven vedtagen i det andet Thing.

Sfcherning: Da det sidste Forslag til en Adresse forelaa, udtalte jeg, og jeg udtaler, det ogsaa ved denne Leilighed, at det skulde gjøre mig ondt, om jeg ikke kunde komme til at slutte mig til Adressen, som den endelig vedtoges. Dengang stillede jeg en Række Ændringsforslag, som lode til hos de ordførende Medlemmer for Forslagsstillerne at finde en saadan Anklang, at jeg havde god Grund til at vente, at de vilde blive tagne i Betragtning til Forandringer i Adresseforslaget, naar det kom frem til anden og sidste Behandling. Men imidlertid kom man til at pleie Samraad med det andet Thing, og derved blev den Stilling, som det forekom mig, at Forslagsstillerne havde indtaget ligeoverfor mine Forslag, forandret; Trykket fra det andet Thing virkede saa stærkt, at Forslagene ikke længer kunde finde Bisald. Denne Indvirkning af det ene Thing paa det andet forekommer mig at være en farlig Forbetydning for vor hele nærværende Forfatning; naar Alting bliver saaledes aftalt og ved Fleertal afgjort af Thingene, før det der kommer offentligt frem, saa forekommer det mig, at Forhandlingerne i Rigs-

bagen paa to Steder og den Uafhængighed, som hvert Thing for sig skal have, ligeoverfor det andet, ligger et ganske væsentligt Staaer. Imidlertid skulde jeg endda ikke have forsøgt paa at komme til at slutte mig til dette Adresseforslag gjennem Ændringsforslag, men have ladet det ligge, hvor meget det end vilde have smertet mig, hvis jeg ikke var kommen til igaar i et Blad at læse Udtrykk, som af dette Blad lægges En af Undertegnerne af Adresseforslaget i Munden som offentlig udtalt, og disse Udtryk indgave mig Mod, idet det forekom mig, at de stillede hele Sagen klart og gavede, saa at sige, Grundlaget for de Betragtninger, som maatte gjøre sig gjældende gennem en Adresse; de laae mig saa nær og indeholdt simpelt og klart min Betragtningssmaade, hentet ikke fra denne samme Anledning, men udtalt her for længe siden. Det Medlem, til hvem jeg sigter, bringer, ligeoverfor en stor Forsamling, Hæren paa Tale, som en Gjenstand for hyderligere Udvikling, og htræxer sig derpaa saaledes: „Meget kunne vi lære af den menige Soldat, naar Taleren er om Kampens Maal; Soldaten er aldeles paa det Reene med, at det, vi nu kæmpe for, er hverken Grundlov eller Valgsystemer, men for vor Selvstændighed og for en Landsdeel, der ligesaa længe har hørt til Danmark, som dette har bestaaet“. Dette er hele Forholdet, reduceret til den simple Tanke: at det, som vi for Tiden stride og kæmpe for, er ikke Valgsystemer og Forfatninger, men den Landsdeel, som vi paaftaae ikke med Rette kan stilles fra Kongeriget, i hvilket Forhold den forøvrigt, for dens egen Sikkerheds Skyld, maatte komme til at staae til samme; det er det, som jeg kan sige, at jeg har været ibetmindste en af de Første til paa en alvorlig Maade at forsøge paa at gjøre gjældende her i Landet, medens saa mangfoldige Andre vare ligegyldige derfor, eller endog tildeels modarbejdede Bestræbelserne i denne Retning. Det er dette Maal i dets simple Form, som jeg stadig har søgt at henlede Opmærksomheden paa, at vi skulde frigjøre fra al anden Betragtning, saa at vi huskede paa, at det, som var det Væsentlige, var ikke, hvor vi gjorde af Slesvig, men at vi holdt det sondret fra Holsteen, at vi holdt fast paa den negative